

ZÁŘÍ

1993

OBSAH

Čistota očí	1
Jaký je svět kolem nás?	3
Nový věk a rodina,	
6. pokračování	5
Brutalita mládeže	9
Přečetli jsme za vás	12
Měnící se časy nezmění	
Krista	13
Dětské idoly	13
Děti se naučí to, co žijí	16
Znáš-li pravdu, lež tě neoklame	17
Honba po extázi	17
Reportáž psaná na oprátce	20

Čistota očí

Nejdůležitější smyslový orgán je oko. Psychologové tvrdí, že asi 70 procent informací z vnějšího světa získáváme zrakem. Oko je důležitým nástrojem myšlení, který člověku umožňuje vní-

mat vnější svět a orientovat se. Díky oku můžeme být v kontaktu s okolím a reagovat na ně. Zrakem vstupujeme do světa přeplněného informacemi, které zaplňují naši mysl. Přicházíme plní dojmů a poznatků, které na nás chrlí ze všech stran sdělovací prostředky. Odevšad nám nabízejí lákavé nabídky a rady, jak nejlépe prožít svůj život.

Ježíš nazývá oko světem a právě světlo nám umožňuje orientaci.

Světem těla je oko. Je-li tvé oko čisté, celé tvé tělo bude mít světlo. Je-li však tvé oko špatné, celé tvé tělo bude ve tmě. Jestliže i světlo v tobě je temné, jak veliká potom bude tma? (Mt 6,22 a 23)

"Oči všech v Tebe doufají;" "Oči své upírám k Hospodinu;" "Ty, Pane, oči vysokých sníješeš;" "Hospodine, osvět oči mé" - to je jen malá ukázka toho, kolikrát jen Žalmы mluví o očích či oku. A nemusíme chodit pro příklady do Starého zákona. Z Matoušova evangelia známe verše: "Jak to, že vidíš třísku v oku svého bratra, ale trám ve vlastním oku nepozoruješ?", nebo o kus dál: "Jestliže tě tvé oko svádí k hříchu, vyřvi je a odhoď pryč."

A mohli bychom pokračovat. Vždyť v celé Bibli najdeme bezmála čtyři stá míst, která mluví o očích. Proč Bible věnuje očím takovou pozornost, proč jim přikládá takovou důležitost? Nebylo by rozumnější mluvit raději o myslí než o oku? Bylo by přece srozumitelnější říkat místo "Oči všech v Tebe doufají"

2 ZÁPAS O DUŠI

raději "Mysl všech v Tebe doufá" či "Mysl svou upírám k Hospodinu"! Anebo, když zůstaneme u našeho textu, nebylo by srozumitelnější místo "oko" říci "je-li tvá mysl čistá, celé tvé tělo bude mít světlo"? Snad ano, ale všimněme si vzájemné závislosti očí a mysli. Je pozoruhodné, jak lidské myšlení do značné míry závisí na smyslových vjemech. Člověk, který hned od narození neměl možnost získávat poznatky pomocí smyslů, zejména zraku, sluchu a hmatu, by si nemohl vytvářet představy a pojmy pro své myšlení, nemohl by pak ani myslit. To ovšem neznamená, že oči jsou odpovědné za stav naší mysli. Kvalita pohledu je samozřejmě podřízena kvalitě mysli a pohled očí ji pouze stimuluje. Proto tedy Ježíš neříká jen "*bude-li tvá mysl čistá*", ale jde ještě dál, hlouběji, řekne "*bude-li tvé oko, bude-li tvůj pohled čistý*." Jinými slovy chce říci: Budeš-li se snažit všechno vidět dobrativě, laskavě, i tvé tělo bude mít světlo a budeš reagovat laskavě a dobrativě. A naopak, budeš-li tvůj pohled chamtivý a žádostivý, celé tvé tělo, tj. všechny tvé skutky, budou zlé.

Kdybychom dostali za úkol sestavit žebříček hříchů a přestupků podle jejich závažnosti, jinak úkol myslím bez velkého smyslu a užitku, asi bychom žádostivý pohled zařadili spíš někam nakonec. Není to přece žádný zločin. Ale možná nás překvapí, jaká pozornost je mu věnována. Před jeho nebezpečím nevaruje jen Ježíš. Lid Starého zákona dostal toto upozornění dokonce v jednom z příkazů Desatera: "*Ne-požádáš majetku bližního svého, nebudesh po něm dychtit!*" Ale Ježíšovi nestačí ani to, přináší ještě něco navíc. Pro lid Nové smlouvy, tedy i pro nás,

má ještě větší požadavek. Říká: Ty nejen že nepožádáš majetku bližního, nejen po něm nebudeš dychtit, ale ty mu ho nebudeš ani závidět, ani na něj ne-pohledíš závistivým pohledem. Ano, to je završení té starozákonné myšlenky. Požadavek lásky a přejicnosti druhým je jeden z příkladů naplnění Starého zákona, který Ježíš tak zdůrazňuje: "*Nedomnívejte se, že jsem přišel zrušit Zákon nebo Proroky; nepřišel jsem zrušit, nýbrž naplnit.*"

Není pochyb o tom, že splnění Ježíšových nároků je v porovnání s těmito starozákonními těžší. Ježíš však nepřichází, aby nás tvrdě káral a tak nám dal povyšeněajevo, že jsme vzdáleni od království nebeského. Jistě, přichází nás varovat, ale zároveň nabízí pomoc a řešení. Dobře ví o naší slabosti a nedokonalosti, ale nemá v úmyslu nás ponížit. Přišel, aby pomohl, aby šel před námi jako světlo a vedl naše oči. Chce nám ukázat, že Boží království, které hledáme, není nedosažitelné, není někde v nedohlednu, ale že je docela blízko, možná na dosah ruky. Je tam, kde vládnou jiná měřítka, než ta naše lidská, a kde se jedná podle jiných zasad, než těch, na které jsme zvyklí. A tak se o ně pokoušejme, každý den znova a znova. Tam, kde se ti podaří vidět čistýma očima, pohledem prostým lačnosti, tam kde upřímně přeješ dobré druhému, kde se dokážeš radovat z jeho štěstí, tam se zviditelňuje kousek království nebeského, tam vystupuje na povrch to tajemné, co "ještě není, ale už je zde" a tam se naplňuje ta zvláštní Ježíšova věta - "*Boží království je mezi námi*".

-Jan Tkadlec-

JAKÝ JE SVĚT KOLEM NÁS?

Ne každý je přesvědčen, že svět kolem nás není v pořádku. Ve skutečnosti by si někteří lidé ani nepřali, aby vypadaly jinak. Říkají, že vidí vytříbenou intelektuální společnost, vynořující se z neklidu mládeže. Radují se, že má mladá generace rozhodující vliv na formování budoucnosti. Vstoupili jsme do období osobní svobody, která neuznává současné ani minulé hodnoty. Je nemožné číst noviny, poslouchat zprávy a dospat k závěru, že svět kolem nás je harmonicky uspořádaný. Kriminalita stoupá, a co je nejhorší, věk pachatelů klesá. Stará pravidla neplatí a nová se zatím neustálila. Neúcta ke křesťanské morálce a spravedlnosti vede k lehkotvárnému porušování zákonů. Shovívavost soudů dosáhla vysokou míru tolerance. Mnoho zemí zrušilo trest smrti. Společnost vytváří podmínky, kde zásady nejen bratrství, ale i barbarství nacházejí úrodnou půdu. Lhostejnost jedných a sobectví druhých dokoná dílo zkázy.

Odsuneme-li stranou povrchní optimismus snílků, můžeme zkoumat problémy světa. Většina normálních lidí s průměrnou pozorovací a rozeznávací schopností vidí morální zkázu kolem nás. Svědectví dávné i nedávné historie odhaluje tragédii lidstva. Podívejme se krátce na záznamy HISTORIE. Jakkoli se vnější okolnosti mění, historie člověka se za uplynulá staletí a tisíciletí téměř nezměnila. V žádném období, vyma doby, kdy člověk žil v ráji, nebyla doba bez násilí, nouze a válek.

Se svědectvím historie můžeme sledovat svědectví LITERATURY, protože

ta věrně odráží člověka takového, jaký je. Studiem literatury poznáme, že hřich, poklesek a nelidskost existovaly od prvních dnů psané historie. Ať jsou to tragedie starodávných Řeků nebo autorů dob nedávno zašlých, najdeme vždy nepěknou skutečnost. S naším světem je něco nenaprávitele v nepořádku!

Další důkaz lidského problému je zřejmý, když zvážíme všeobecnou potřebu ZÁKONŮ. Zákon je universální svědectví, že člověk má sklon ke zlu. Nedokazuje právě potřeba zákonného přirozenou neschopnost člověka chovat se morálně a mravně? Z dlouhé historie lidstva vyplývá snaha vnutit správné chování a potlačit nezákonost.

Víme, že zákon je dobrý, když ho někdo užívá správně a je si vědom, že zákon není určen pro spravedlivého, nýbrž pro lidi zlé a neposlušné, bezbožné a hříšníky, pro lidi bohaprázdné a světské, ... (1Tm 1,8-9)

Konečným svědectvím je SVĚDOMÍ. Každý upřímný člověk připustí, že v něm je touha, zrcadlící přirozenost, která má k dokonalosti daleko. V úplně nestranném rozboru našich osobních zkušeností musíme souhlasit s apoštolem Pavlem v jeho epištoly k Římanům: "Nebo nedělám to dobré, které chci, ale dělám to zlé, které nechci... nacházím zákon, že když chci dělat dobré, zlé se mne drží." (Ř 7,19-21). Nikdo z nás nemůže popřít, že se setkáváme s obtížemi, když chceme konat dobro. Ve skutečnosti shledáme, že jsme neúprosně vábeni k jednání, kterým ve svých lepších momentech pohrdáme.

Když jsme vzali v úvahu historii, literaturu, zákon a svědomí, máme základ a můžeme hledat odpověď na otázku: Jaký je svět kolem nás? Některé tuto

4 ZÁPAS O DUŠI

otázku raději zamítou a řeknou, že člověk je v procesu vývoje a že instinct a vášně nižšího stupně vývoje přemohou rozum a morální vědomí. To ovšem je moderní, evoluční představa, která omlouvá zlo přítomnosti negativního prostředí. Ta našla cestu do vyšších soudů světa, kde je sklon ke shovívavosti založené na předpokladu, že člověk se vyvinul ze zvířecího stupně a není plně zodpovědný za své činy i zločiny. Za několik tisíc let vývoje bude schopen vzít na sebe více zodpovědnosti. Jestli je toto pravda, je záhadou, proč člověk, když se tisíce let učil ze zkušeností, doposud nedokázal vyplnit ze svého života násilí? Dnes vidíme tutéž nenávist, vášeň a nesnášenlivost, jaká demoralizovala a zničila starověké civilizace. A jestli mají statistiky nějaký význam, lidstvo i jednotlivci se stávají horšími místo lepšími.

Ještě více nepřijatelná je představa, které se drží mnozí intelektuálové. Podle nich je člověk na cestě osobního vylepšování k sebespáse. Konečně, bez udání času, vytvoří nový, dobře uspořádaný sociální stát. Ale k tomu musí být náležitě vzdělaný. Lidské nesnáze prý pramení z neznalosti, a proto cvičme mysl! Zlepšeme prostředí! To je cesta, která vede kupředu a výše! Jestli je vycvičená mysl zárukou lepšího charakteru, mohli bychom hledat příklady v ústavech vyššího vzdělání. Ale dobře víme, že nemůžeme. Nesnižujeme užitek vzdělání, ale když je člověk pod vlivem dábla, školení z něj udělá jen vzdělaného zloducha! Zaměnit vzdělání za proměnu lidské přirozenosti je trágická chyba.

Skutečností je, že se náš problém jmenuje HŘÍCH - nemoc, která svou oběť oslepí a ochromí. Ani když dosáh-

ne akutního stupně, oběť si to obvykle neuvědomuje. Josef Damien, dobré známý belgický kněz a misionář v koloniích malomocných na Havajských ostrovech v minulém století, si náhodou vylil vařící vodu na nohu a necítil bolest! Tehdy si poprvé uvědomil, že se nakažil malomocenstvím. Jaký to obraz dnešního člověka! Celý svět je nakažen duchovním malomocenstvím, hříchem v pokročilém stadiu, aniž si to uvědomuje!

V Genesis Bible říká, že Bůh stvořil člověka ke svému obrazu, se svobodnou vůlí, rozumem a ostatními vyhraněnými duchovními vlastnostmi. Člověk této svobody hrubě zneužil. Pod vlivem satana se proti Bohu vzbouřil. Odpadl od výry v jednoho Boha do mnohobožství a výry ve zlé duchy a démony. Kvas morální anarchie nakazil celý svět a právě o tom svědčí pozorování dneška. Archeologie, když se prokopává troskami vyspělých civilizací, dochází ke stejným závěrům.

Co se opravdu stalo? Člověk, od počátku závislý na Bohu, zvolil nezávislost. Jak snadno vzdělaný a tvořivý člověk zapomene na Stvořitele a začne sám sebe považovat za střed světa. Váží si více svých schopností a pilnosti než Toho, kdo mu je dal. Hlavní lidská choroba sídlí v lidské vůli. Ta způsobuje zkalenou mysl a zvrácené choutky. Proto bible přikládá lidské obtíže srdci, ne myсли. V hebrejském způsobu myšlení je srdce trůnem vůle. Hřich, který byl na začátku osobní, prosákl celou lidskou společnost a všechny lidské řády. Je dědičný a rozmáhá se s hroznou smrtící silou v celém lidském bytí!

A protože hřich je všeobecný, Kristus přišel z nebe a zemřel za celý svět. Toto jsou Jeho vlastní slova: "Nebot

tak Bůh miloval svět, že Syna svého jednorozenceho dal, aby každý, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl věčný život" (Jan 3,16). Božská obět na kříži znamená vykoupení všeho lidstva. Apoštol Pavel píše: "Nebo víme, že všechno stvoření spolu sténá a ku porodu pracuje až posavad." (Ř 8,22). Ta-to povšechná práce ku porodu je důsledkem dvou věcí: 1. dědičného hříchu, nabytého od našich předků; 2. naší osobní a záměrné odchyly od toho, o čem víme skrze Bohem dané svědomí, že je správné.

Vymanit se ze spáru morální nemoci našeho života je možné osobním přijetím Ježíše Krista jako Spasitele a podřízením se jeho vládě nad životem. To je základní předpoklad k budoucímu životu, úplně osvobozenému od hříchu a smrti. Bible dává určitě více smyslu než stále se měnící, vrtkavé, často si odporující domněnky, vyjadřované těmi, kteří plně spoléhají na nejistotu omezeného předpokladu.

John D. Jess, přeložil F. Hůlka, Kanada

NOVÝ VĚK A RODINA

6. pokračování

Nový věk se dere i do našich rodin a domovů. To, co se hromadilo na Západě během posledních desetiletí, proniklo k nám plnou silou během několika měsíců. Nejmocnější medium je televize a film. Nepožadují od diváka aktivní zapojení, ale stačí pasivní zíráni a mozková lenost. Staneme-li se mozkově líní, bude za nás myslet někdo jiný. Ten někdo jiný má určitý cíl. Jeho věrným společníkem je učení Nového věku.

Novověkisté pronikají obzvláště do mladých mozků skrze rozhlas, televizi a především skrze filmy. Jeden z úspěšných novověkých amerických filmů se jmenuje "Ghost Busters". U nás se jmenoval "Krotitelé duchů". Tuto komedii již zhledly desítky milionů lidí, převážně mládeže. Na první pohled jde o zábavný film. Vystupující duchové jsou ve filmu sice strašidelní, ale vcelku neškodní. Někteří mohou být i nápo mocní, jako např. přátelský duch, který se jmenuje Casper, tedy náš Kašpar. Podobný princip existoval v našich po hádkách už dávno. Čerti vypadají také strašidelně, ale jsou v podstatě příhoulplí strejcové, které přemůže obyčejná česká Káča. Můžete si myslit, že nemám smysl pro humor a nepřeji ani neškodným a nevinným legráckám, ale jedno je jasné. Hrátky s čertem učí - nebojte se duchovního rozměru života. Jestliže je v duchovnu zlo, tak je neškodné. Bible nás varuje a jejímu varování věřím víc než po hádkám nebo úspěšným filmařům. Satanova světovláda je tvrdá realita. Satan má váhu i v nebi, s ním si nemůžeme lehkovážně zahrávat. "Ghost Busters" nebo "Čert a Káča", jak říká Juda, je rouhání se nadzemským mocnostem:

Podobně, i tito blouznivci poskvírují své tělo, žádnou autoritu neuznávají, nadzemským mocnostem se rounají. (Ju 1,8)

Rouhání blouznivců se musí vztahovat k autoritě dábla a jeho démonům, protože tento verš pokračuje následovně:

A přece sám archanděl Michael, když se přel s dáblem o Mojžíšovo tělo, neosmělil se vynést nad ním zatracující soud, ale řekl: "Potrestej tě Hospodin." (Ju 1,9)

6 ZÁPAS O DUŠI

Uvědomme si, že sám Ježíš potvrdil, že Satan je kníže tohoto světa. Ani archanděl Michael se s ním neměřil a po-nechal jej k potrestání Hospodinu. Uvě-domme si, když Michael, a jak je ten mocný, si se Satanem nezahrával, oč méně bychom si s ním měli zahrávat my. Satana může přemoci jenom Bůh a nikdo jiný.

Další novověký film se jmenuje "Willow", nebo-li "Vrba". Z tohoto filmu vyplývá, že bůh je dobro i zlo. Ve filmu nakonec zvítězí dobro v poměru 12:11. Dobro tedy vítězí, ale jen o chlup. Pan-teismus je pumpován především do mladých diváků v dalších filmech jako je "Hvězdná válka". Svod těchto filmů vězí v jejich lidskosti. Ať jde o pohádku nebo zábavný film plný fantazie, uvě-domme si, že nám podobná zábava navodí myšlení, které nás posadí na koleje vedoucí přímo do pekla. Satan je na výsost spokojený, když si z něj uděláme karikaturu a když jej nebereme vážně, protože potom nemáme potřebu vyběhnout z jeho okovů, v nichž bez Krísta vězíme všechni bez rozdílu. Satan je potom jen neškodný šašek, a proč bychom se od něho měli odvracet? Proč bychom jej nemohli na du-chovní úrovni vyhánět z každého kou-ta? Vždyť je to jen kozí mužíček, který ani neumí pořádně přiložit pod kotel!

Možná si někteří říkáte, že dusím lid-skou a obzvláště dětskou představivost. Bůh nám však dal představivost k tomu, abychom tvořili. Bez předsta-vivosti nemůžeme udělat nic. Koncept nové věci nebo akce si nejprve musíme v naší mysli utvořit. Bůh měl také před-stavu veškerého stvoření dříve, než jej stvořil. Jenže naše Bohem daná před-stavivost, jako ostatně cokoliv, může být naší hříšnou přirozeností zdeformo-

vána a zneužita. Umíme si totiž před-stavovat a plánovat jak pomoci i jak ničit a zabijet. Napoleón prohlásil, že "před-stavivost vládne světu." Představivost historických géniů minulosti nám nahání hrůzu ještě dnes. Hitler a hrůzy fašis-mu, Stalin a utrpení komunismu. Všechny lidské -ismy by nám měly být výstrahou. Lidská představivost je ne-bezpečná. Obzvláště děti jsou snad-ným cílem nekalých úmyslů, protože obtížně rozeznávají realitu. Lidská představivost je často posedlá napo-dobováním životních idoliů. Jestliže dnešní filmy představují duchy jako všemocné a všudypřítomné zachránce a pomocníky, tedy idoly, nedivme se, že lidé začnou vkládat svou naději v cokoli a v kohokoli, jen ne v biblického Boha. I křesťanova představivost musí být ovládána Duchem svatým, protože nejen naše činy, chování, ale i myšlenky a představy jsou Bohem souzeny. Představivost, která se příčí Boží vůli, je zhoubná. Člověk si ve své fantasii vyrábí duchařské idoly a ty jej brzy ovládnou.

Především střez a chraň své srdce, vždyť z něho vychází život. (Pr 4,23)

I viděl Hospodin, jak se na zemi roz-množila zlovůle člověka, a že každý vý-tvor jeho mysli i srdce je v každé chvíli jen zlý. (Gn 6,5)

Bůh vidí a soudí naše myšlenky a představy. Vždyť zlá představivost byla důvodem, proč Bůh smetl člověka a zvířata potopou.

NOVOVĚKÉ HRAČKY

Další metoda, jak proniknout do rodiny a mladých duší, jsou hry a hračky. Občas projdu hračkářstvím, abych se ujistil, že nepřeháním, že nejsem takový

škarohlíd, že si pesimismus nevnučují. Nový věk není zlý sen, Nový věk je nerozostná skutečnost. Kolik nestvůr, draků, hadů, netopýřích mužů a žen se prodává? Kolik šupinatých démonů z jiných planet! To, co bylo před lety odporné, se dnes stává měřítkem zábavy, krásy a v mnoha případech i měřítkem dobra. Děti se učí a zvykají si, že nestvůry mohou být hodné a přátelské i přes svoji ošklivost. Celá bubákománie zbavuje děti přirozeného odstupu a bázni od mimozemského démonickeho světa. A stejně, tak nějak v poměru 12:11 budou převládat bubáci hodní nad těmi zlymi, ačkoliv podle vzhledu hodné bubáky od zlých vůbec nerozeznáte. Kdo se seznámí alespoň trochu s východním náboženstvím, kdo projde buddhistické chrámy, uvidí tolik bubáků, kterým se lidé přicházejí klanět. Věřící se snaží představitele boha zla ukonejšit a získat na svou stranu.

Na Západě je velmi populární hra "Dungeons a Dragons". Volně přeloženo Hladomorny a draci. Tato hra si využívá středověké kulisy, protože rytíři v našich pohádkách také útívali sedmihlavým saním hlavy a také byli vhazováni do hladomore. Hra nepotřebuje žádné figurky, které byste postrkovali. Vše, co k této hře potřebujete, jsou pravidla hry a vlastní fantazie. Hráči se ztotožňují se středověkými rytíři, kteří shrabují poklady tak, že se probíjejí bludištěm dračích nestvůr. Nestvůry zraňují rytíře, od neškodného kousnutí přes jedovaté uštnutí, bičování, až po znetvoření a mrzačení. Všechny zúčastněné strany na sebe navzájem vrhají prokletí nepříčetnosti, které se projevuje sodomasochismem, vraždou a sebevražednou manií. Jestliže si uvědomíme, že dnes tuto duchovní hru, kte-

rá se odehrává ve fantazii, hraje kolem deseti miliónů především mladých lidí, nedivme se, že se mládež sebevraždí, že vraždí své rodiče, učitele a kamarády. Mládež začíná žít v emocionální fantazii, jejíž základem je okultismus, a své problémy řeší odpovídajícím způsobem. Nesudme Západ. Hladomorný a draci se budou co nevidět hrát i u nás. Takové hry působí jako heroin. Mnoho křesťanských rodin hraje tuto i podobně hry v teple domova se svými dětmi. Největším nebezpečím není obsah, ale metoda hry. Jestliže těmto fantaziím podléhají i křesťané, Bůh chraň naše shromázdění.

Mnoho mladých lidí zůstává trvale v otoctví ničivé fantazie jako alkoholik v lihu nebo narkoman v drogách. Jeden mladík, kterého tato hra zdolala, prohlásil: "Fantazie a představivost je mnohem přitažlivější než skutečnost" - a to je přesně to, co nám Nový věk vnučuje.

NOVOVĚKÉ ŠKOLSTVÍ

Třetí novověká cesta do rodiny je školství. Školní výuka a meditace stojí na základech Nového věku. Výuka je prý všeobecný proces, který využívá dětské čitění a intuici k pochopení pravdy bez předcházející logické úvahy. Tohle je protipól dialektického materialismu.

Příře, na nichž tato výuka spočívá, jsou:

1. Nejsme jednotlivci, každý jsme součástí vesmírného vědomí, jež je zakotveno v lásce.

2. Každé dítě obsahuje veškerou moudrost a lásku, která je obsažena ve vesmíru. Tomu se říká "vyšší já." Děti papouškují hesla jako: "Jsem dokonalý člověk a žák." Děti se napojují do ves-

8 ZÁPAS O DUŠI

mírného vědomí meditací skrze duchovní rádce, aby do sebe vstřebaly veškerou moudrost a lásku vesmíru. Co budeme jako lidstvo tropit, až uvěříme, že jsme nasáklí vesmírnou moudrostí, se neodvážují ani domyslet.

3. Žáci si představují vlastní skutečnost. To znamená, že vnímají, co se jim líbí, a vnímají to tak, jak se jim to líbí. Tím se stává hmatatelný viditelný svět iluzí a vysněná iluze realitou. Dítě se naučí žít i mimo dosah vlivu rodičů.

Všechna tato fantazírující prostná a meditace prý vedou k božství, dokonalé lásce, porozumění, inteligenci a jednotě vědomí. V Americe je zakázáno vyučování náboženství. Tím se myslí biblické křesťanství. Všechna ostatní náboženství pronikají do školních osnov bez zábran. Brzy budeme svědky, že se vyučování okultiky a východních náboženství stane součástí humanitních a antropologických studií i u nás. Biblické učení bude vymezeno jen pro několik málo bláznů. Ještě jsme se nezbavili nebezpečí, že myšlení i věda má hlavní oporu v ideologii a církevní, která jako inkvizice likvidovala vše nepohodlné, tak politické, která jedná stejně a nepřipustí svobodu myšlení. A protože náboženství chrádne, národy upadají morálně, politicky i ekonomicky. Stávají se oběti despotismu. Duch svobody a duch náboženství jdou téměř vždy opačným směrem. Člověk sám sobě nedokáže vládnout.

Protože svět svou moudrostí nepoznal Boha v jeho moudrému dílu, zalíbilo se Bohu spasit ty, kdo věří, bláznovskou zvěstí. (1K 1,21)

Učitele posledních dnů bible popisuje následovně:

Neboť příjde doba, kdy lidé nesnesou zdravé učení, a podle svých chou-

tek si seženou učitele, kteří by vyhověli jejich přání. Odvrátí sluch od pravdy, a přikloní se k bájím. (2Tm 4,3-4)

NOVOVĚKÁ HUDBA

Novověká hudba je tichá, uklidňující, mírně disharmonická a má silně mystický podtón. V každém případě je rafinovanější než tvrdý rock, který je otevřeně spojen se sexem, drogami, rebelií, násilím, sektářstvím a Satanem. Novověká hudba, a v USA jsou už i novověké rozhlasové stanice, je jemnost sama, ale působí podobně jako drogy. Texty vštěpují novověkou doktrínu kouzel, transcendentní meditace a pantheismu. Tato hudba je často komponována pod vlivem drog. I Lenin řekl, že kapitalismus zničí sám sebe skrze hudbu. Měl částečnou pravdu. Hudba je jedním z nejsilnějších činitelů formujících člověka i národ. Rock je otevřeně krutý jako fašismus. Novověká hudba je tajemně přitažlivá a krutá jako komunismus. Proto bude mít více posluchačů toužících po spravedlnosti, kráse a míru, avšak krása a mír je pouze v Ježíši Kristu. Bible říká:

Někdy se člověku zdá cesta přímá, ale nakonec přivede všelijak k smrti. (Pr 14,12)

PŘEDSTAVIVOST

Představivost máme všichni a může být, jako ostatně všechno, zneužita. Představivost musí být využita konstruktivně. Biblická křesťanství musí upírat zrak na Boha, kterého fyzičky nevidí, ale přijímají vírou. I to je do určité míry představivost.

Abrahám upíral naději k městu s pevnými základy, jehož stavitelem a tvůrcem je sám Bůh. (Žd 11,10)

Někdo by namítl: také fantazie. Vy-

světleme si tedy rozdíl mezi novověkou fantazií a biblickou fantazií.

Za prvé, křesťan si nesmí představovat obraz Boha-Otce, Boha-Krista a Boha-Ducha svatého, protože jakákoliv ikona i ve fantazii porušuje druhé přikázání, které říká:

Nezobrazíš si Boha zpodobněním ničeho, co je nahoře na nebi, dole na zemi, nebo ve vodách pod zemí. Nebudeš se ničemu takovému klanět, ani tomu sloužit. Já jsem Hospodin, tvůj Bůh, Bůh žárlivě milující. (Ex 20,4-5)

Uvědomujeme si jako křesťané, že zobrazení Boha vyvolává v Bohu žárlivost? že klanění se před sochou je zapovězeno? Bůh přece řekl: "Nebudeš se ničemu takovému klanět."

Za druhé, křesťan nesmí ve své představivosti vyprázdnit svoji mysl, protože do prázdného bytu se vždy rychle nastěhuje někdo jiný. Křesťan má mít v duši vždy jen jednoho Pána a to je Duch svatý. Křesťan musí meditovat jen o záležitostech určitého obsahu a nikdy nesmí své smysly vypnout a nepřemýšlet o ničem.

Za třetí, křesťan musí používat svou představivost k tvorbě, nikdy ne k prázdnotě pocitů. Tak jako stavitel vidí své dílo před postavením, tak je naše představivost určena k plánování. Představivost nás motivuje k uskutečnění naší reálné představy. Vyprázdnění vize a snění o nadpřirozených silách je však smrtonosné.

Naše představivost však může být ještě modlářštější než rytina, zobrazení nebo socha. Představa Boha v naší myslí může přímo vést ke spojení s démony. Kolik křesťanů se mi svěřilo, že viděli andělské bytosti, jak k nim promluval muž v bílém a kýval na ně, jak sám Ježíš Kristus seděl vedle nich

v autě. Jeden křesťan dokonce svědčil, že k němu přišel Ježíš se sekerou v ruce a osekával mu jeho hnusné srdce, které mu vyral z hrudi. Osobní zkušenosti nezlehčují, ale ani osobní zkušenost není zárukou, že se jedná o Boží skutečnost. Závěry, které nejsou v souladu s Božím slovem, mohou být zhoubné. Fantazie světa démonů proříště i do církve se všemi svými nebiblickými projevy. Jsme Novému věku blíže, než si myslíme.

Pamatujme si, že největší křesťané byli největšími proto, protože viděli skrze oči víry více, než ostatní věřící. Největší křesťané používají svoji představivost pro Boží slávu. Jen skrze biblickou znalost a Ducha svatého můžeme zamezit pronikání novověkých tendencí do našich domovů a shromáždění. Budeme ostražití, pozorní, zkoumejme každé slovo, každé nové učení, aby chom se nedali zlákat lítivou řečí jako Eva s Adamem. Ne vše, co je na pohled lákavé, je prospěšné.

Pokračování příště -pst-

BRUTALITA MLÁDEŽE

Brutalitou mládeže jsme se zabývali v časopise Zápas o duši dříve. Používali jsme k tomu západní statistiky. Dříve brutalita západní mládeže šokovala svět, ale dnes stejně šokující případy plní stránky novin a časopisů i u nás. Podle statistik našeho Ministerstva školství více než 15 000 kriminálních přestupků, od vražd po loupež, spáchala v r. 1991 v České republice mládež od 5 do 15 let. V roce 1992 spáchala mládež od 6 do 18 let celkem 23 500 trestných činů. Z objasněných trestných činů obecné kriminality byl

10 ZÁPAS O DUŠI

každý čtvrtý zajištěný pachatel z řad mládeže. Nárůst dětské kriminality není pouhá statistická záležitost otevřenějších informací. Nejhorší na celé situaci je, že se mění charakter kriminálních činů. Dříve se jednalo především o vandalismus a činy v opilosti. Současný průzkum ukazuje brutalitu, tělesné ubližování bezbranným, slabším, starším a dětem. Podle výzkumu došlo v r. 1991 k 300 případům zranění a 1 472 případům násilí. Loni mladiství pachatelé spáchali 19 vražd, z toho dvě vraždy spáchali pachatelé mladší 15 let. Sociologové připisují změnu v chování částečně k celospolečenským změnám hodnot. "Mnoho dětí žije na ulici, bez rodičovského dohledu, péče a zázemí. Prostě se nudí. Víme, že děti a mládež jdou špatným směrem, ale nemáme společenské zařízení, aby chom je mohli podchytit dříve, než se vydají na cestu kriminality."

V minulosti jsme upozorňovali na kriminální případy, které jsou páchaný ve jménu Satana. Satanismus se šíří i u nás a část dnešní cynické mládeže bude mít o důvod víc vraždit a šířit teror a hrůzu kolem sebe. Ani nejlepší rodiče nejsou mimo nebezpečí. Se satanismem se mládež setkává prostřednictvím rockové hudby. Televizní hudební vysílání je dostupné všem. Na Západě se ve školách i na univerzitách vyučuje v předmětech historie, antropologie, sociologie a psychologie "náboženství," které nemá nic společného s křesťanstvím. Představí studentům všechny hlavní světové náboženské směry. Do této kategorie patří také okultní praktiky různých kultur. Takové informace vzbudí zájem a návod, kde hledat další znalosti. Ve školních knihovnách najdete odbornou okultní lite-

raturu všech směrů. Biblia budete hledat marně.

Organizace Spojených národů, která ovlivňuje celosvětové dění, prosazuje nenápadně svůj vliv ve školství. Spojeným národům nepodléhá zanedbatelný počet dětí a mládeže. Jsou jich tisíce a jsou to děti s nejlepšími předpoklady dosáhnout významného postavení. U mladých lidí vychovává internacionální cítění, aby zmizely národnostní hraniče, cíleně potlačuje individualitu a samostatnost států. Všichni žijeme v jedné globální vesnici. Cílem Spojených národů je, aby nastoupil vytoužený nový světový pořádek. Na školách ustavily Spojené národy oslavy pohanských tradic - "Halloweens". Není náhodou, proč právě tento svátek, pouhá zkomořenina "všech svatých" - pohanský festival podobný Dušičkám, zaujal právě Organizaci spojených národů. Děti prožívají intenzivně a aktivně od těch nejmenších jak zaklínat, a hrají hry, kde používají okultní předměty. Přirozený strach a odstup od okultních praktik je otopen a mládež je připravena přjmout satanské praktiky do svého myšlení. Svátek duchů "oslavují" studenti v říjnu téměř celý měsíc. Třídy a škola jsou vyzdobeny pracemi dětí, které znázorňují čarodějnici, duchy, lebky, hnáty, kostry, zrůdy, netopýry, hady, pavouky, černé kočky, atd. Děti piší slohové práce, vymýšlejí si básničky s okultní tématikou, i v matematice místo jablek a hrušek počítají duchy a pavouky. Rodiče by si měli uvědomit, že okultní aktivity nejsou nikdy nevinné, obzvláště ne pro děti a mládež!

Evoluční nauka dětem i mládeži zeměšní a systematicky znemožní koncept Boha, morálky a rodičovské autority. Zhoubné dílo dokončí rocková

hudba, která mimo jiné oslavuje sex, okultismus, drogy, vraždy i sebevraždy. Mnoho rodičů je bezradných. Na jedné straně sami nevědí, nebo nemají čas zkoumat, čemu se děti ve školách učí a čemu věří. Na druhé straně nechtějí slyšet ani vědět, co děti poslouchají doma, nevědí co čtou, co vidí v televizi nebo na videokazetách. Rodiče doufají, že z toho děti samy jednoho dne vyrostou. Většina dětí skutečně vyroste a ztratí zájem, ale malé procento, asi pět procent, zůstává trvale znevořeno. Hry na fantazii, kdy účastník prožívá vraždy, znásilnění, loupeže, přepadení a satanské rituály, jsou mezi mládeží velice populární. Satanismus nabízí nadpřirozenou moc, vzrušení, sebeuspokojení a rebelii proti rodičům i společnosti. Mládež dnešních dnů je přímo bombardována satanskými symboly a jejich myšlení je ovlivněno horory, pornografií, násilím a okultními praktikami. Satanismu však nepodlehá pouze poblouzněná nerozumná rebelující mládež. Na Západě patří k satanistům lékaři, právníci, policie, členové armády a jiní vážení občané. Samozřejmě, že se nikde nechlubí tím, že jsou členy tajných spolků.

Satanisté se dají v podstatě rozdělit do tří různých skupin:

Tradiční satanisté otevřeně vzývají Satana, mají vlastní kostely, kde slouží "černou mši," kde přijímají tělo i krev svého pána z lebečního kalichu, kdy pijí krev oběti smíchanou s močí účastníků této svatosti u kříže, který je postaven "hlavou" dolů.

Satanisté mimo zákon mají tajné skupiny, používají sex a drogy, aby přilákali mládež, která s drogami obchoduje, vykrádá domy, vandalizuje kostely, mrzačí zvířata i sebe. Počet rituál-

ních vražd a obětí roste. Ojedinělí satanisté praktikují svoji víru osaměle. Obvykle se jedná o mladé chlapce, kteří jsou přitahováni k fantaziím o násilí a nadpřirozené moci víc než dívky.

Typický mladý satanista je inteligenční, zvídavý a tvůrčí mladý člověk, který nemá mnoho přátel, trpí nízkým sebevědomím a rodinným nezájmem. Satanismus mu nabízí to, čeho nemůže dosáhnout vlastními silami.

Jak ochránit děti před vlivem satanismu? Nikdy nezlehčujme zájem o satanismus, čarodějnictví a okultiku. Musíme vědět a znát, co naše děti čtou, slyší a vidí, k čemu je vede školní vyučování. Dnešní rodiče musí zápasit o záchrannu dětí. Spoléhat na to, že škola z našich dětí vychová morálního a čestného člověka, nemůžeme. Rodiče předali děti školskému systému ve víře, že profesionálové odvedou dobrou práci. Není tomu tak, protože vzájmu vyšších cílů je i na učitele vyvýjen nátlak. Dříve to byl tlak politického rázu, dnes proniklo do škol novověké myšlení. Nesmíme zapomínat, že děti jsou Boží dar rodičům a zodpovědnost za jejich výchovu leží především na nich.

Nezůstávejme v klamné naději, že se nás tato situace netýká. Dřívější generace žila vírou v Boha nebo ve strachu z Boží odvety. Nastoupila generace, která na Boha zapomněla, ale žila ve strachu, co tomu řeknou rodiče a sousedé. Dříve se žáci báli učitelů, dnes se učitelé bojí žáků. Současná generace Boha nezná, rodiče neuznává a všichni společně žijí ne v radosti lásky k bližnímu svému, ale ve strachu z lidského násilí.

12 ZÁPAS O DUŠI

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

* PROBOHA PROČ?

Rozrušený dav chtěl na místě uplatnit zásadu "život za život". Před lynčováním oba desetileté vrahů zachránili policisté, kteří se s několika demonstranty dokonce museli poprat. Dav křičel "Zabijte ty parchanty!"... Vyšetřovalé hleděli do tváří únosců i vrahů. Oba prý to byli docela "hezcí a jemní hoši", kteří chladnokrevně zabili dvouletého chlapce. Desetiletí vrazi!

"V Liverpoolu teď mládež krade jako nikdy předtím", říká policejní inspektor. "Skoro třetinu trestních činů páchají děti od deseti do šestnácti let! Nedivím se, když kradou v obchodech, přepadají lidí v parku, vykrádají auta anebo v nich pořádají divoké noční honičky. To všechno ještě dokážu pochopit. Ale zabíjení dětí? Jen tak, z nudy?" Premiér John Major to shrnul jednoduše: "Musíme napříště naše děti méně chápout a více trestat."

(Květy 16, Proboha Proč? 1993)

* PROČ...?

Česká republika je zemí s třetí nejvyšší sebevražedností dětí na světě! Hůrě jsou na tom jen Japonci a Rakušané. Zatímco v Japonsku má sebevražda jako způsob řešení mezní situace určitou, dá se říci kulturní tradici, Rakušané si stejně jako my lámou hlavu nad přičinami této neradostné bilance. Podle statistik u nás ročně spáchá sebevraždu ze sta tisíc dětí věkové skupiny do patnácti let pět až deset. Uvážíme-li, že právě teď přichází do kritického věku nejsilnější ročníky, je pravděpodobné, že se brzy vyhoupneme z třetí příčky na příčku první.

(Květy, 1993)

* VE JMÉNU SATANA I BOHA

Čtrnáctiletá dívka vyprávěla, jak ji kamarád pozval na obřad satanistů. O půlnoci na hřbitově tančili na hrobech. Pak kdosi přinesl jednoroční dítě: na jednom z náhrobků mu rozpárali břicho a snědli vnitřnosti... Nejspíše namítnete, že podobné případy se mohly udát v USA, nebo v jiné vzdálené zemi, ale u nás? Jenže satanisté k nám dál dorazili... Proslychá se, že tajná svatyně "tvrdých" satanistů měla v loňském roce slušný provoz v Praze na Smíchově. Každopádně se zatím u nás na každém rohu veřejně prodává Satanská bible. Policisté v různých koutech republiky hloubají, zda bestiální vraždy v jejich okrsku nebyly ve skutečnosti vraždami rituálními.

- Petr Týl - Blesk 1993 -

* DÍTĚ A TELEVIZE

Člověk nemusí být puritán, aby v něm komerčionalizace sexu v masmédiích vyloučila čas od času znepokojení či nevolnost.

Ještě závažnější problém však představuje předváděné násilí. Dlouhodobé výzkumy pořizované na Západě prokázaly přesvědčivě vztah mezi sledováním násilí na obrazovce a následnou trestnou činností. Především zločin zabití, znásilnění a loupežného přepadení jsou u pachatelů do třiceti let prokazatelně ovlivňovány předchozím sledováním násilí v televizi.

Je nutné si uvědomit, že především předškolní dítě nedokáže rozlišit předváděnou skutečnost od iluzorních a fiktivních scén a považuje vše, co vidí, za věrný obraz světa. A to i tehdy, když s dítětem sleduje obrazovku dospělý, i tehdy, je-li mu poskytováno vhodné vysvětlení. Násilí se tak pro dítě stává

DĚTSKÉ IDOLY

čímsi běžným (a současně účinným), vzrušujícím, či dokonce okouzujícím, přičemž rané zkušenosti se trvale ukládají do paměti a mohou se projevit v násilné trestné činnosti po velmi dlouhé době. Dětí lékaři nabádají omezit sledování televize pomocí hesla: čím méně televizního násilí, tím lépe pro dítě. Samotné dětské pořady, kreslené seriály, nejsou zárukou vhodnosti pro malé diváky. Obrazová gramotnost je sice nový typ obohacování člověka, ale neumí nahradit předcházející formy zpodobení světa. Je prostě nutné naučit dítě - vedle zírání na televizní obrazovku - číst knihy, vzít je do divadla, na výstavu či koncert, aby jeho obzor obsáhl celou bohatost kulturního života. Kvalitu ponoření či zahlobení do textu či kolektivního zážitku za společné účasti při zrodu uměleckého výkonu obrazovka nahradit nedokáže.

- LN -17. dubna 93

- Vybrala -kas-

MĚNÍCÍ SE ČASY NEZMĚNÍ KRISTA

Rok :

- 1950 mládež ztrácí svoji nevinnost
- 1960 mládež ztrácí respekt k autoritám
- 1970 mládež ztrácí lásku
- 1980 mládež ztrácí naději
- 1990 mládež ztrácí Krista

Rok dva tisíce pomalu klepe na dveře. Ještě pořád máš jedinečnou příležitost žít pro Krista, být mu věrný a přičinit se o to, abys nežil v desetiletí "Kdo je Kristus?", ale

"Kristus je náš život".

- Deník Mladých, Nová Naděje,
Videnská 102, 63900 BRNO-

Dětský svět se bez hrdinů a světa fantazie neobejde. Generace milovaly postavy z knih Julesa Vernea a byly odchovány krásou pohádek, kde добро vítězilo nad zlem. Dětské dušičky prožívaly životní příhody Broučků, dobrodružství Ferdy Mravence a napětí hrdinů Rychlých šípů. Přišla nová doba. Charakter dětí formoval Timur a jeho parta, Oleg Koševoj, Pavlík Morozov a další. Ale tito hrdinové nikomu k srdci trvale nepřirostli. Děti si dál hrály na indiány a kovboje, průvodců, hasiče a automobilové závodníky, ano i na doktory. V opravdovém světě se hrdiny stali herci, zpíváci a sportovci.

Televizní Večerníček a filmové pořádky v kinech a televizi měly na dětskou duši obvykle pozitivní vliv. Děti se učí napodobováním ať v dobrém, či špatném smyslu. Učitelé ve školách pozorují vzrůstající agresivitu už u těch nejmenších. Násilí a zabíjení vidí dospělí i ti nejmenší. Dnešní děti ovládají elektronické hry, kde si hrají na zabíjení. To, s čím děti žijí a co vidí v televizi, ovlivňuje budoucí duchovní život. V děství zakládáme etické normy člověka. Podívejme se na několik televizních pořadů:

"Pipi dlouhá punčocha" se může zdát na první pohled kouzelné dětské dobrodružství. Kdo se však zadívá pozorněji, zjistí, že veselá Pipi si poradí se vším sama lépe i bez rodičů. Proplouvá životem bez nejmenších problémů. Pipi je vždy obklopená dětmi, které svádějí "boj" s autoritou rodičů a dospělých. Děti, které nemohou dál snášet požadavky rodičů, prostě z domova utečou.

14 ZÁPAS O DUŠI

Hubatost, drzost provází každou epizodu.

Simpsonovi, taková obyčejná americká rodina, se také vloudila do našich domácností. V Americe patří k nejsledovanějším seriálům. Podle některých odborníků není seriál určený dětem, ale dospívající mládeži a dospělým. Přesto jej sledují především děti. Navzdory popularitě, kterou získal, patří k pořadům, které přinášejí do dětské duše zárodek hnilioby. Neříkám, že se nezasmějete vtipnosti, té je až moc, ale vtipnost je spíš zlomyslná a škodlivá. Otec Simpson nestojí za moc ani v rodině, ani v zaměstnání. Největším hrdinou je v místním baru. V zaměstnání je nespolehlivý, lajdácký, patřičně otrávený a vykořisťovaný. Zaměstnavatel, tof zloduch sám. Bart synátor je postrachem ve škole i pro společnost. Autoritou dospělých hluboce opovrhuje. Manželka, matka v domácnosti, má dutou hlavu, stejně jako účes. Pečeje o rodinu a tu a tam podlehne hříšné myšlence na milence. Sestra Lisa a ještě nemluvně sestřička Maggie doplňují rodinku. Prostořekost dětí ukazuje neúctu k lidem, věcem i hodnotám. Učí děti relativnímu myšlení. Pořad napadá morální hodnoty, tradice, společnost, občanskou zodpovědnost, poslušnost, úctu jednoho k druhému. Děti jsou názorně přesvědčeny, že i krádež má své místo. Například máš-li hlad, co jiného ti zbývá? Krádež, lež a jiné nectnosti mohou někdy sloužit i dobrému. Záleží jen na okolnostech a vlastním posouzení. Vandalsmus a násilí, hubatost, drzost a jazyk, který nepatří slušně vychovaným dětem, provází každou ukázku.

Autoři v epizodě vánoční tradice rodiny Simpsonů vložili jistě ne náhodou

obscénní slova pro Bartův zpěv vánočních koled na školní besídce. Zaměstnavatel vykořisťovaným zaměstnancům nevyplatił vánoční prémie a tak otec Simpson skončil na dostihových závodech. Sázkou na vítězného chrta chtěl zachránit bezvýchodnou finanční situaci. Chrt, na kterého vsadil, se jen tak náhodou jmenejne ne jinak než Spasitel. Nakonec se Spasitel dostal na vánoce i do rodiny Simpsonů. Otec Simpson zachránil psa Spasitele, který v závodech skončil na posledním místě, před osudem psů, kteří nevyhrávají. Rodina Simpsonů prožila nezapomenutelné vánoce.

Hudba, především videoklip v televizi jsou pro mládež a děti jako droga. Vulgární texty šokují málokoho. Zpěv nebo spíše řev o sexu, chlastu a nadávky na pracháče jen znásobují nudu a šíří nenávist k světu. Tolik chybějící porozumění a lásku zaplnila píseň Lucie Bílé. "Láska je láska" se stala hitem velice rychle. Patřila k nejoblíbenějším písničkám právě té nejmladší generace. Videoklip byl vyhlášen nejlepším videoklipem roku 1992. Rok na to videoklip i rozhlasové provedení konečně rozbourilo hladinu veřejnosti i Radu České televize. Pan Renč, autor videoklipu, říká: "Náš videoklip je o tom, že se mají mít lidi rádi - ať jsou to kluci s holkama, kluci s klukama nebo holky s holkama. Kdo si myslí, že je tento názor amorální, měl by navštívit psychologa." Škoda, že i náš pan president v nedělních hovorech z Lán zkráceně řekl: "Mně se Lucie líbí. Jen to zahrajte. Rozhlas nemá obrazovku!" Popularita Lucie je nesporná. Její další videoklip "Ukrajina" může přitahovat mladé obdivovatele toho žánru k novým možnostem. Břitva, krev, vana plná vody a opakující se

slova "chce se mi řvát" může vyjadřovat pocity mnohých. Možná, že nám Lucie pomůže návodem jak na to, aby chom předstihli Japonce a Rakušany v počtu sebevražd dětí.

A můžeme pokračovat. Kdo chce věřit, že i metalový Alkehol nemá na mysli nic jiného, než čistý obdiv k naším lidovým písni, když zpívají: "Travičko zelená, ty jsi moje potěšení, travičko zelená, ... ", ať věří. Ano, kromě travičky zelené známe také "Konopo, konopo..." a jednoho dne můžete být překvapeni, až vaše ratolest začne konopí pěstovat ve svém pokojíčku. První polička konopí již ochránci zákona likvidují. Další písni "Sex je náš, Má ji motorovou, Děvky, ty to znaj a Ďábel" jsou jen nepatrný přehled hudební a morální výchovy, kterou prostřednictvím hudební produkce získávají naše děti odpoledním sledováním televize. Klipový pořad "O 106" si svým obsahem a tvořivostí nezadá se západní produkci.

Dnešnímu životnímu stylu odpovídá chování, móda i zvrácené umění. Co vidíte na bundách a tričku mládeže, kterou potkáváte? Démonické výjevy, obrácené kříže, dýky, lebky, hnáty a krev? Nedivme se, když mají mladí lidé jiný pohled na svět než dospělí. Ano, mají i jiné životní očekávání. Hluboce opovrhují životem, morálkou i zákonem. Pamatujte, že nejde o nevinnou zábavu dospívání. Zde jde nejen o život, ale především o duši vašeho dítěte. Svědomí mládeže je úmyslně otupováno ještě intenzivněji, než svědomí těch, kteří tomuto stylu propadli. Jedna generace může být otupena bezbožností dospělých, druhá kompromisy rodičů a ta třetí je otupena samotným dáblem. Uvědomme si, že televizní re-

ditelé, Rozhlasová a televizní rada, příslušné ministerstvo, sponzoři podobných programů mají zodpovědnost vůči lidem, kteří je do těchto funkcí zvolí, dosadí, nebo jsou jejich zákazníky. Podle nedávného průzkumu v USA je proti vulgárnímu jazyku 80 % lidí, 82 % je proti násilí, 72 % je proti sexuálním eskapádám, kdy pouze jedna z každých 14 sexuálních scén je mezi manželským párem. V poměru 3 ku 1 diváci prohlašují, že dnešní filmy jsou horší než kdykoliv před tím. Divák má možnost svůj televizor vypnout, ale má také možnost oznamit sponzorům reklam, že z toho a toho důvodu nebude základníkem firmy, která sponzoruje násilí a nemorálnost. Toto je velmi účinná metoda, jak může divák ovlivnit skladbu a výběr televizního vysílání.

Rada rodičům

Film, televize a videokazety představují pro vaše děti obrovské nebezpečí. Máte povinnost je chránit od zlého. Zákony na ochranu mravnosti máme v plenkách a nerespektuje je ani náš pan prezident. Samotný zákon nikoho neochrání od zhouby. Nestačí cenzura moralistů, ani rodičovský zákaz či peskování. Nestačí polemizovat, odsuzovat ani kritizovat. Rodiče musí hledat takovou cestu, aby učili děti samostatnému myšlení, jak rozlišovat Boží hodnoty od hodnot světa, školy a kamarádů. Postoj dítěte a mládeže k morálce a hodnotám musí vycházet z vnitřního přesvědčení, nikoliv tlakem vnějších zákonů a zákazů. Učte děti, aby samy od nejútlejšího věku rozeznávaly dobro a зло. Pokud se vaše děti staly diváky a posluchači směrů, o kterých mluvíme, udělejte si čas, nezanedbejte tuto poslední příležitost. Zasedněte společ-

ně a dejte příležitost svým dětem, aby porovnaly, zda dívence Pipi či Bart Simpson jsou příkladem. Děti jsou přísnými kritiky především vůči dospělým. Rodiče sami musí žít a být příkladem, aby sami neučili děti pokrytectví. Osobní příklad je tou nejlepší školou a není třeba dlouhého kázání. Děti dovedou přemýšlet a vědět, co je správné a co ne. Pokud budou vaše děti přejímat pouze vaši víru a morálku, svět kolem nich a kamarádi ve škole je přesvědčí o jiných cestách než o názorech staromódních náboženských fanatiků. Mezi činy a vírou musí být dokonalý soulad. Jinak hrozí nebezpečí, že děti získají místo víry pochybnosti, pochybnosti přivedou kompromisy a kompromis přinesou ztrátu víry. Proto tolik zbožných rodičů vychovalo bezbožné děti. Děti se vzadují víry z ochladnutí, ne z nenávisti k věře. Víru neodhadují, ale ona je opouštět. Stala se bezvýznamná. Jedenho dne můžete být překvapeni, že jste své děti, které od malička vodíte do sboru, ztratili jenom proto, že jste nestáli po jejich boku a nezájmali se, o čem přemýšlejí, co čtou, koho poslouchají a koho si váží. Duše dítěte je snadno zranitelná. Svět má vždy na pohled lákavější nabídky, než jsou překazy a zákazy rodičů. Dnešní děti nemají bázeň před Hospodinem, nemají bázeň před rodičovskou autoritou, nemají bázeň před učiteli, policií ani rannem zákona. Ukazovat na špatnost doveď každý, ale ukazovat směrem k Bohu umí málokdo. Ještě méně je těch, kteří to, co u Pána Boha nacházejí, také přijmou do svého života a podle Božího plánu se řídí. Jen ten, kdo má pevné základy víry, může obstát uprostřed nelitostného zápasu. Modlete se, aby vaše děti samy došly

k závěru, že dnešní druh zábavy nebo styl oblékání není přípustný. A především, budte sami důslední. Nebojte se vypnout televizi i sami sobě. Buďte Božími lidmi činu, aby i o vás platilo: "Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu".

-kas-

DĚTI SE NAUČÍ TO, CO ŽIJÍ

Žije-li dítě s kritikou, naučí se odsuzovat.

Žije-li dítě s nepřátelstvím, naučí se bojovat.

Žije-li dítě s výsměchem, naučí se být plachým.

Žije-li dítě s hanbou, naučí se cítit vinu.

Žije-li dítě s tolerancí, naučí se být trpělivým.

Žije-li dítě s povzbuzením, naučí se důvěře.

Žije-li dítě s chválou, naučí se oceňovat.

Žije-li dítě s poctivostí, naučí se spravedlnosti.

Žije-li dítě s jistotou, naučí se mít víru.

Žije-li dítě s uznáním, naučí se mít rádo samo sebe.

Žije-li dítě s přijetím a přátelstvím, naučí se nacházet lásku ve světě.

- "Rodičova síla, dr. Logan Wright"-

*"... bud' vzorem v řeči, v chování,
v lásce, ve věře, v čistotě..."*

*"Na to myslí, v tom žij,
aby tvůj pokrok byl všem patrný."*

1.Timoteovi 4,12.15

ZNÁŠ-LI PRAVDU, LEŽ TĚ NEOKLAME

Sexuologové, psychiatři a členové různých rad nemají rádi slovo pornografie a snaží se je nahradit neutrálním termínem erotografie. "Erotografická tradice přežívala v zatuchlých a zapomenutých koutech knihoven. Bývala intenzivním předmětem cenzurních zásahů. Až teprve demokratizací moderních masmédií zhruba v polovině našeho století stala se i erotografie - pojmenovaná sloganem "pro všechny je všechno přístupné" - jakýmsi potenciálním majetkem všeho lidu. ... Eerotografie nedláždí cestu k mravní degeneraci, sexuálně deviantním návykům ani k závažným psychopatologickým poruchám osobnosti. Sexuální deviace mají původ v hormonálních dispozicích a ve způsobu výchovy v raném dětství."

- M. Černoušek - Respekt, Květen 93

FANTÓM z Líšně čeká v brněnské věznici na soud. Podle psychiatrů je za své činy plně odpovědný, netrpí žádnou duševní chorobou, která by snížila schopnost vnímat dosah toho, co dělá. Měl dost vysokou inteligenci, aby poznal, že svůj chtíč nedovede ovládat ... V jednom měl jasno: oběť musí splňovat tři základní podmínky: věk kolem dvaceti let, drobná postava a hlavně měla mít na sobě módní elasticke kalhoty, protože jen ty ho dokáží správně rozehřát! Zpočátku mu stačilo hezké holky pozorovat. Pak začal při pohledu na ně skrytě onanovat. Po týdnu přepadl první. Následovalo mnoho dalších ... Choval se stále agresivněji. Věděl, že se mu žádostivost vymyká z rukou, že ji vůlí už dávno neovládá, ale nedokázal s tím nic udělat. A vlastně ani nechtěl.

- Květy 19/93-

Rock je všeobecně řečeno elektronicky zesílená, hlasitá a monotónní hudba, založená na zdůrazněném rytmu a opakování, jež je sto přivést posluchače do vlastního stavu opojení. Odborný lékař Dr. Eckhart Knaul poznámenal v časopise "Lékařství dnes" k extatickému charakteru rockové hudby by následující:

"... zda v pralese nebo ve velkoměstě, vždy je to motorická hudba, jež stálým opakováním vede lidi ve skupině k sesazení osobnosti a ke smazání individuality. Kritické řídící vědomí je vypnuto a objevuje se kreační posedlost. Ztrácí se kontrola nad tělesnými funkcemi. Stav extáze s epileptickým cukáním údů, vytím, kousáním, smíchem, roztrháváním šatů, pomočením se, pocituji lidé propadl takovéto hudbě jako zážitek velikého štěstí a rozkoše".

HONBA PO EXTÁZI

Walter F. Hiss charakterizoval v též časopise účinek rockové hudby takto:

"Ječivé tóny strun elektronicky zesílených kytar, hektické (tuberácké) stakato souboru bicích nástrojů nechávají vibrovat nervy, vyplňají veškeré myšlení. Beatovi a rockoví hudebníci proměňují své ponejvýfce mladistvé posluchačstvo ve vřeštící příšeru, záchvaty mdloby jsou ceněny jako úspěch".

Jak lze vysvětlit, že tento druh hudby dospěl v tak krátké době k světovému úspěchu? Je to tím, že rocková hudba vznikla v době, když byla v mladistvých probuzena touha po extatických a mystických zážitcích. V r. 1970

18 ZÁPAS O DUŠI

se vyjádřil významný francouzský neurofyziolog Gastand, že je to "honba za kosmickými extázemi."

Z jakých důvodů vznikla touha po iracionálním a po mystice? Abychom tomu mohli porozumět, musíme se nejprve zabývat změnou myšlení na Západě od posledního století.

Aloistair Crowley (1875-1947), anglický kouzelník, platí za jednoho z největších satanistů 20. století. Ve dvacátých letech doporučoval, aby mládež byla učena, jak dosáhnout transu a navázat spojení se světem démonů. K tomu navrhl tři metody:

1. hudbou založenou na silném rytmu, opakování a monotonii
2. drogami
3. volným sexem. Vyvinul k tomu zvláštní sexmagii.

Prostřednictvím svého žáka Kennetha Angera se stal Crowley duchovním učitelem skupiny Rolling Stones. Kenneth Anger je uvedl do démonie. I nešetřné jiné skupiny byly přímo či nepřímo ovlivněny Angerem. Když vznikla rocková hudba, myšlení západní mládeže dosáhlo takového stadia, že myšlenky Crowleyho nalezly živnu půdu. Sama rocková hudba je založena na silném rytmu a mnohé rockové skupiny mají ve svých textech propagaci volné sexuality, drogy a okultismus.

Účinnost rockové hudby

V čem tkví, že rocková hudba je stoupenst posluchače do transu a učinit jej vnímatelným mediem (démonické vlivy)? Vysoká intenzita zvuku bezpochyby vyvolává sluchový stres. Stává se, že při rockových koncertech a v diskotékách dosahuje intenzita zvuku až 120 decibelů. Tato hlasitost odpovídá intenzitě zvuku v bezprostřední blízkosti tryskového letadla. Průměrné hodnoty

u "walkmana" se sluchátky činí 80-110 decibelů, u stereorádia se sluchátky 85-100 decibelů. Vysoká hlasitost uvolňuje z nadledvinek stresový hormon adrenalin. To se děje při každé stresové situaci. Je-li stres dlouhotrvající, dochází k nadprodukcí adrenalinu. Adrenalin se nemůže v užitečné lhůtě enzymatickou cestou z těla odbourat, a tak se přeměňuje na adrenochrom. Adrenochrom však není nic jiného než psychodelická droga, která mění vědomí, jako LSD, Mescalin, STP, Psilocybin, atd. Nelze se proto divit, když se publikum na rockových koncertech a v diskotékách dostane do varu "High." Hypnotickým účinkem barevné hudby, požíváním alkoholu a jiných drog, i v malých množstvích, atmosférou a silnou touhu po útěku z reality se účinek adrenochromu ještě více zesiluje.

Adrenochrom sám o sobě je slabší droga než LSD, ale zážitky s touto drogou probouzejí stále větší touhu po ještě větších zážitcích opojení. Opojný zážitek rockové hudby můžeme příčitat též tvoření endorfinních látek v mozku podobných morfiu. Tato oblast je zatím málo probádána.

Fenomén slyšení

Vidíme-li, jak rychle vzniká silný stres, musíme si všimnout následujících skutečností. Sluchové buňky reagují již na dráždivou energii řádově 10 miliónůkrát menší než při doteku. Sluch je tedy nesrovnatelně citlivější než hmat. Je silněji svázán s pocity nežli vidění neurofyziologicky proto, poněvadž zde existují přímá spojení mezi uchem a centrem citění v mozku tzv. limbickým systémem. Na tomto rozvaděči mezi tělem a duší, mezi vědomím a nevědomím, se rozhoduje o účinku melodie a rytmu hudby.

Monotónnost a pasivita ducha

Poněvadž rocková hudba spočívá většinou na průrazném, tvrdém beatu a na opakování, lze ji označit za hudbu monotonné. Dá se jí tedy vypnout vědomí. Tato schopnost se cvičí častým posloucháním. Časem je pak již třeba méně a méně k dosažení této pasivity. V tomto spočívá nebezpečí, které je často přehlíženo. V okultismu je často pasivita ducha jedním z nejdůležitějších prostředků, aby mohlo dojít ke spojení s démonickým světem (srovnání s jógou, transcendentální meditací, autogenní trénink, používání drog, atd.). Rocková hudba vede k vypnutí vědomí.

Pokyny z mozku

Jak můžeme vysvětlit, že pasivita ducha umožňuje silnou vnímanost démonických vlivů? Mozkový chirurg Wilder Penfield na základě mnoha operací, které prováděl s pacienty v bdělém stavu, mohl objasnit, že se musí zřetelně odlišovat mezi hmotou mozku a duchem člověka. Pomocí elektrod dráždí různé mozkové části svých pacientů. To prováděl za účelem předběžného ujasnění pro operační řezy. Na základě jejich reakcí mohl učinit velmi zajímavé pozorování. Tyto poznatky je možno přečíst v jeho knize "The Mystery of the Mind" (Tajemství myslí). Člověk vlastní nezávislého ducha, jenž s pomocí mozkové hmoty myslí zrovna tak, jako myslí programátor s pomocí počítače. Když se duch člověka stane pasivní, pak se může mozkového počítače zmocnit jiný duch. Neurofyziolog, nositel Nobelovy ceny J. Eccles, se dokonce domnívá na základě četných výzkumů, že se tato cizí napojení uskutečňují přes nervové sypse, spojení mezi jednotlivými nervovými buňkami.

Poselství rockové hudby

Víme tedy, jak na člověka působí rocková hudba nezávisle na zprávě, která je skrze ni předávána. Nyní se podívejme na smysl poselství, které bylo za posledních cca 30 let rozšířeno.

Volná sexualita

Zpěvačka Grace Slicková řekla: "Je zcela lhostejné, co texty říkají. Všechny naše písni známenají totéž: budte volní v lásce, volní v sexu." Když si dá někdo námahu a přeloží většinu anglických textů, zjistí, že tento výrok souhlasí.

Když kolem r. 1955 vznikla rocková hudba splněním Rhythm and Blues s Country and Western, razilo se jméno Rock and Roll, výraz, jenž ve slangu černošských ghett je synonymem pro kurvení (cizoložství, smilstvo), doslova rozpad jednoho vztahu a "vyválení se" s někým jiným. Poznalo se, že tato hudba sexuálně stimuluje.

Hudební vědec Tibor Kneif napsal: "Těžký rock svými otřesy oslovuje celé tělo, především krajину bříšní, a to vyšvětuje vychvalovanou sexuální stimulaci, která z něho vychází."

Rockový hudebník John Dates řekl: "Rokenrol je 99 % sexu."

Ivan Dury měl názor: "Všecko, co moje tělo potřebuje, je sex, drogy a rockenrol..."

Frank Zappa ve svých písničkách nezná téměř žádné jiné téma. Napadl všechna sexuální tabu, od sexu s nezletilými (pedofilií) až po sex se zvířaty (sodomii). Také na obalech gramodesek je toto poselství šířeno. K tomu přispívá samotný životní styl zpěváků, který působí na posluchače a udává směr k napodobování.

Zneužití drog

Eric Clapton se vyjádřil: "Rockový hudebník bez drog je poloviční člověk."

20 ZÁPAS O DUŠI

Rolling Stones zpíval v "Sticky fingers" (Lepkavé prsty, označení zloděje) "Prosím sestro morfium, proměř mé můry ve sny. Sladká sestřenka Kokain, vlož svou chladivou ruku na mé čelo." Rockovou hudbu je možno označit za jednoho z nejlivnějších "dealerů" (ten, kdo rozdává karty nebo obchoduje s drogami). Tato hudba se svou silou ženoucí do varu probouzí v posluchačích touhu po ještě intenzivnějších zážitcích.

O současné situaci psycholog Jean Martin Buttner napsal v říjnu 1986: "Celá dnešní hudební scéna je tvrdými drogami zcela rozežrána..." Mnozí hudebníci museli svůj životní styl zaplatit předčasnou, tragickou smrtí (Brian Jones, Jimmy Hendrix, Janie Japlin, Keith Moon, Sid Vicious, Elvis Presley a mnoho jiných). A kolik dalších bezjmenných obětí?

Egoismus, rebelie a násilí

Janie Japlinová vyjádřila sobeckou "vezmi si mentalitu", která nerozlučně patří k rockové kultuře v jejím písňovém hitu "Get it while you can" - Ber, dokud můžeš. Žila důsledně podle své zásady: "Žij naplno, miluj prudce, umři mlád." Nina Hagenová zpívala: "Nemám žádnou chuť plnit svoje povinnosti. Pro tebe ne, pro mne ne, nemám žádné povinnosti." Hnutí "pank" se všemi formami projevu je výmluvným výrazem všech těchto ničivých, životu nepříznivých myšlenek. Je zoufalým, beznadějným výkřikem bolesti mládeže v umírajícím věku!

Důsledky rockové hudby

Pěstování rockové hudby nezůstává bez následků pro mládež, pro posluchače. Účinky jsou závislé na intenzitě. Následky jsou: agrese, zuřivost, zlost, deprese, nucené jednání, stavy transu

různé hloubky, sklon k sebevraždě, zvrácená sexualita, nedostatek vůle, neschopnost rozhodování, surovost, mimovolné cukání a třesoucí se pohyby svalů, náruživost (nemůže žít bez stálého poslechu hudby).

Zkráceno: Roger Liebe, Zurich 1987,
Údaje, fakta, pozadí

REPORTÁŽ PSANÁ NA OPRÁTCE

Začátkem r. 1989 byl na Floridě popraven masový vrah Ted Bundy. Bundy se přiznal k brutálním sexuálním vraždám více než dvaceti žen ve čtyřech státech Ameriky. Těsně před popravou požádal o rozhovor křesťanského psychologa dr. Dobsona, který se zabývá především rodinnými otázkami a výchovnými problémy. Dr. Dobson je známá autorita, úspěšný autor, jehož přednášky, rozhlasové pořady, video kazety přinášejí porozumění, naději a pohodu do rozvrácených domácností nejen v Americe, ale i v dalších zemích. Dr. Dobson je jedním z hlavních mluvčích proti pornografii. Ted Bundy poškyl následující rozhovor, který byl také natočen na video.

Dr. Dobson: Zítra ráno v sedm hodin budete popraven. Jaké máte myšlenky?

Ted Bundy: Nebudu si namlouvat, že plně ovládám situaci, která mě zítra čeká. Chtěl bych využít poslední minuty svého života tak, abych za sebou zanechal pozitivní svědectví, které pomůže ostatním. Je pravda, že mám klid v duši, ale to asi proto, že mám možnost být s vámi.

Dr. Dobson: Začněme rodinou. Vyrostl jste v rodině, kterou bychom mohli ze

všech hledisek nazvat jako vzorný domov.

Ted Bundy: Absolutně.

Dr. Dobson: Nebyl jste fyzicky, sexuálně ani emocionálně ohrožen ani zneužíván?

Ted Bundy: Nikdy, v žádném případě. To je tragedie mého života. Vyrostl jsem v dobrém rodinném prostředí. Měl jsem oddané a milující rodiče. Má m čtyři bratry a jednu sestru. Děti byly středem pozornosti celé rodiny. Pravidelně jsme navštěvovali kostel. Moji rodiče nepili alkohol, nekouřili, neznaří jsem rodičovské hádky a neshody.

Dr. Dobson: Žádný domov však není perfektní?

Ted Bundy: To je pravda, ale měl jsem pevný, křesťanský domov a vedení. Doufám, že se nebude nikdo snažit svalit vinu na rodinné prostředí, které by ovlivnilo moje chování. To je to, co chci zdůraznit. Jako mladý chlapec, když mi bylo 12, 13 let jsem mimo domov, v místních obchodech objevil pornografii. Hořel jsem zvědavostí a často jsem našel pornografické časopisy v popelnících v našem sousedství. Čas od času jsem našel nebo objevil pornografické knihy, více grafické a detailní. Stejně téma jsem hltal i v detektivních časopisech.

Dr. Dobson: Samozřejmě, že tento materiál graficky zobrazoval násilí?

Ted Bundy: Ano, a teď hovořím z vlastní zkušenosti. Pornografie obsahuje fyzické násilí spojené se sexuálním násilím. Tato kombinace přináší chování, které je otřesné popsat.

Dr. Dobson: Rád bych tomu porozuměl lépe. Zašel jste pokud možno nejdál v literární a vizuální fantazii, která ve vás vzbudila touhu tyto fantazie prožít ve skutečnosti?

Ted Bundy: Ano, ale vše začalo po stupně. Rozhodně se moje chování nezměnilo přes noc. Z vlastní zkušenosti vím, že pornografia, násilí a sexualita je postupná závislost, kdy člověk začne hledat silnější, více grafické a potenciálně zážitky. Ale i tento druh pornografia má svůj limit. Člověk dospěje k bodu, kdy mu nestačí jen čist a vidět.

Dr. Dobson: Co je nejdůležitější otázka posledních hodin vašeho života? Myslete na zničené životy svých obětí a jejich rodiny? Sám víte, že se jejich životy nikdy nevrátí do normální situace.

Ted Bundy: Samozřejmě.

Dr. Dobson: Tíží vás vina, výčitky svědomí?

Ted Bundy: Vím, že budu obviněn, že sloužím opět sám sobě. Ale to je již za mnou. Mohu odpovědět, jak se cítím. Pouze s Boží pomocí jsem schopný si uvědomit, na neštěstí příliš pozdě, ale lépe pozdě než nikdy, bolest a utrpení, za které nesu odpovědnost. V posledních dnech se mnou mluvilo množství vyšetřovatelů o nevyřešených vraždách i o vraždách, které jsem spáchal. Bylo to velice těžké znova prožít léta hrůzy a strašné pocity, s kterými se musím vyrovnat. To mohu udělat pouze s Boží pomocí. Cítíl jsem bolest, cítíl jsem znowa a znova všechnu hrůzu.

Dr. Dobson: Jistě si umíte představit, jak ohromnou nenávist k vám chová veřejnost i ti, kteří vás znají a vědí o vašich činech. Jistě souhlasíte, že k tomu mají všechny důvody. Nevím, jestli můžete říci něco na svoji obhajobu, aby tomu někdo uvěřil. Přesto, včera večer jste řekl a sám vím od Johna Tannera, že jste přijal odpusťení Ježíše Krista, že jste mu odevzdal svůj život a pevně věříte. Čerpáte z toho sílu v posledních hodinách svého života?

22 ZÁPAS O DUŠI

Ted Bundy: Ano. Nemohu říci, že si člověk může zvyknout na stín smrti. Ne-mohu říci, že jsem tak silný, že už mi nic nevadí. Není to nic příjemného. Samota nepřidá, ale musím říci, že každý z nás projde údolím stínů smrti sám, jeden po druhém a nekonečné miliony lidí, kteří žili na této zemi, už prošli. Já se chci rozdělit o zkušenosť, která ovlivnila životy mnohých. Jsem připraven.

- Volně přeloženo: "Focus on the Family" R. Zettersen -

Jako křesťané víme, že Boží láska a odpuštění je dostatečné pro spásu každého hříšníka. Může však Bůh odpustit vrahovi? Z teologického hlediska můžeme odpovědět, samozřejmě. Z bible známe takové příklady. Z lidského hlediska je však obtížné pochopit, jak může Bůh odpustit vrahovi jako je Ted Bundy. Nezabil jen jednou. Vědomě zavraždil nejméně osmadvacetkrát. Jeho obětí byly mladé, bezbranné dívky, které zažily nepopsatelná muka před tím, než je Ted brutálně zavraždil. Bez nejmenších pochybností, Ted je jedním z nejzvrhlejších vrahů našich dnů.

Z tohoto důvodu se většina lidí zamyslí, zarazí při pomyslení, že kající Ted Bundy může vstoupit do nebeského království s Ježíšem Kristem. Ti, kteří poznali Teda za léta vězeňské vazby, svědčí o dramatické změně v jeho životě, o jeho doznamí a víře, kterou přijal. John Tanner, vězeňský kaplan, strávil s Tedem a ostatními vězni více než 200 hodin. V r. 1986 J. Tanner napsal dr. Dobsonovi dopis, kde prohlásil: "Jsem přesvědčen, že Pán Bůh použije život i svědectví Teda Bundyho." V lednu, den před popravou, zatelefonoval Ted Bundy dr. Dob-

sonovi, aby mu poskytl poslední rozhovor. Ted Bundy věděl o boji a práci, kterou dr. Dobson vyvíjí na potlačení pornografia, která zanechává v naší společnosti násilí a životní tragedie poštižených. Ted Bundy chtěl zanechat přímé svědectví a varování o zhoubných návycích a progresivním násilí inspirovaném snadno dostupnou pornografií.

My víme, že pouze Bůh je ten, kdo výkne poslední soud. Není na nás, abychom soudili, ale abychom se poučili z jedné lidské tragedie, která ovlivnila desítky životů, a věřme, že ovlivnil i tisíce životů těch, kteří v pornografii vidí nevinnou zábavu.

-kas-

HCJB Radiosíť ZOD kancelář pracuje od 20. června v Luhačovicích v plném obsazení. Děkujeme Pánu, že naše síly i možnosti znásobil. Pavel a Zdena Bartošovi jsou v Luhačovicích s námi.

Dá-li Pán, od nového roku bude vycházet časopis **Zápas o duši** slovensky. Těšíme se na spolupráci s novými dopisovateli. Jednání o krátkovlném vysílači v Rimavské Sobotě pokračuje.

V květnu letošního roku byla založena sedmi havířovskými protestantskými církvemi nadace **PRO LIFE HAVÍŘOV**. Hlavním cílem této nadace je ochrana nenarozených dětí před předčasným ukončením jejich životů - interrupcí. Chtějí poskytovat všeobecnou pomoc děvčatům a ženám, které potřebují řešit problémy související s těhotenstvím.

Rádi odpoví na všechny dotazy týkající se činnosti nadace, na nabídky ke spolupráci, připomínky i návrhy.

- Nadace PRO LIFE HAVÍŘOV,
P.O. Box 8, 736 08 Havířov 21

**Právě vyšel I. díl dlouhočekávané kolekce
nejpozoruhodnějších cestopisních zážitků**

Kláry Steigerové
NENASYTÍ SE OKO VIDĚNÍM

160 stran textu, 25 černobílých, 75 barevných fotografií.

*Slovo úvodem • Indonésie každý den jiná • Malý svět •
Hříšné hodování • Kde budeme bydlet? • Mistní zvyky •
Malá turistika - Jáva • Sumatra • Bali • Naši pomocníci •
Irian Jaya - Mezi divochy • Misionáři • Tchai-wan - také
Čína • Singapur • Malajska • Modrý Mauritius • Nový
Zéland - Pan Bůh schoval nejkrásnější zemi daleko od lidí*

**Kniha která vám biblicky odpoví na
mnoho otázek týkajících se života a smrti:
Jak být spasen - Co přichází na svět**

Pavel Steiger
ZÁPAS O DUŠI

208 stran,

Když lidé přemýšlejí, nemají výmluvu

*Co je proroctví • Židé • Světové říše a Antikrist • Světové
říše a Židé • Vytržení, příchod Pána • První polovina
sedmiletého soužení - Antikristův vzestup • Polovina
sedmiletého soužení • Druhá polovina sedmiletého soužení
• Konec sedmiletého soužení • Mezi dneškem a věčnosti •
Věčnost*

Já jsem ta cesta

Obdržíte na:

**HCJB - ZOD
BOX 893
763 26 LUHAČOVICE**

**Připomínky a objednávky časopisu, kazet s pořady
HCJB - Dobrá novina, knihy "Zápas o duši" adresujte:**

České země

ZOD Distribuce

Ing. Bohuslav Vlček

U stadionu 379

CZ - 595 01 Velká Bíteš

Slovensko

ZOD Distribúcia

M. & A. Zavilla

Jiráskova 165/10

SK - 916 01 Stará Turá

Dobrovolné příspěvky můžete poslat poukázkou "A"

Název účtu:

ZOD - HCJB World Radio

Cíl účtu:

Komerční banka Brno

96538-621/0100

Názov účtu:

HCJB Rádiosieť ZOD Slovensko

Cíl účtu:

VUB Trenčín, exp. Stará Turá

49134-202/0200

ZMĚNA: HCJB - Dobrou novinu denně zachytíte z Ekvádoru

RÁNO: v létě v 7:00, v zimě v 6:00, tj. 5:00 UTC, od 3. května do září 1993
na 9 600, 11 835 a 17 490 kHz (SSB)

září - říjen (možná až do března 1994) na 6 205, 9 600 a 17 490 kHz (SSB)

VEČER: v létě ve 20:00, v zimě v 19:00, tj. 18:00 UTC, od 3. května do září 1993
na 17 790 a 21 480 kHz

září - říjen (možná až do března 1994) na 15 270 a 17 790 kHz

TWR TIRANA: připravujeme každé pondělí ve 21:45, střední vlny 1 395 kHz.

ZÁPAS O DUŠI vydávají šestkrát do roka Pavel a Klára Steigerovi

HCJB Radiosít ZOD, Box 893, CZ - 763 26 Luhačovice.

Tisknou OSTRAVSKÉ TISKÁRNY, Novinářská 7, Ostrava 1.

Podávání novinových zásilek povoleno:

Jihočeským ředitelstvím spojují v Brně č.j. P/3 - 1700/91 ze dne 8.2.1991.

Dohledací pošta Velká Bíteš. Registrační číslo R 6/91.

SP č.p. ZsRP Bratislava. Č.j. 1034-PO-1993 zo dňa 1.4. 1993